

tog, hvis han ikke vil vente endnu længere, maaske i Timer. Dette Forhold er fremdraget her i Salen fra forskellig Side, bl. a. fra det ærede Medlem for Slagelse (Lange) med Hensyn til Forbindelsen over Næstved. Dette Forhold er unægtelig urimeligt, og derfor foreslaar jeg at give Administrationen Ret til i saadanne Tilfælde at lade den paagældende køre med Hurtigtog uden at lade ham løse Tillæggsbillet.

Det andet Punkt er de saakaldte 14 Dages Kort. Her er et Forhold, hvor det har vist sig, at den betydelige Forhøjelse, der fandt Sted ved sidste Takstlov, fra 20 til 30 Kr. for 3die Klasse, har virket — man kan gerne sige — dræbende paa Benyttelsen af disse Kort. Det sidste Aar, før Takstforøgelsen traadte i Kraft, løstes i alt paa alle Klasser 4,310 14 Dages Kort. I Aarenes Løb er dette Tal gennem en gradvis Nedgang sunket ned til 1,244 i det sidste Aar, og der er al Udsigt til, at det vil gaa yderligere ned. Dette har ført til, at jeg nu foreslaar atter at nedsætte Betalingen for 14 Dages Kortene, ganske vist ikke til de tidligere 20 Kr., men dog til 25 Kr. Jeg gør dette saa meget hellere, som Anvendelsen af disse Kort efter min Erfaring var kommen i en særdeles heldig Gænge. Mange Mennesker, navnlig Landboere, som ellers have vanskeligt ved at rive sig løs, vare komne ind paa at løse et saadant 14 Dages Kort. De kunne endda sjældent være borte saa længe, maaske kun en halv Snes Dage, men de vare dog komne ind paa at benytte sig af dem til en lille Sommerferierejse. Naar man nu — som jeg — mener, at alle Mennesker have godt af at se sig om, saa vil man give mig Ret i, at det var en Praksis, man der var kommen ind paa, som man burde støtte. Da den nu tværtimod er bleven saa betydeligt indskrænket ved den skete Takstforhøjelse, at den synes helt at ville forsvinde, har jeg altsaa grebet Lejligheden til at søge at genoplive denne anbefalelsesværdige Praksis. Med Nedsættelserne af Taksterne for 14 Dages Kortene har ganske naturligt ogsaa maattet følge en mindre Nedsættelse af Taksterne for Maanedskortene, da der ellers ikke vilde være det rette Forhold mellem Betalingen for disse to Slags Kort. Disse to Nedsættelser andrage tilsammen 25,000 Kr., og derved synker altsaa den paaregnede Indtægt til de nævnte 975,000 Kr. Jeg skal anbefale ogsaa dette Forslag til det høje Tings Velvillie.

Endelig skal jeg fremsætte et Forslag om Bestyrelsen af Statens under de civile

Ministerier hørende Bygningsvæsen. Dette Lovforslag tilsigter at imødekomme et Krav, som allerede for mange Aar siden er rejst og stadig fastholdt fra dette Tings Side, et Krav om at komme til en forandret Ordning af Tilsynet med Statens civile Bygningsvæsen, i Retning af at simplificere det og gøre det billigere og blandt andet ogsaa i Retning af en anden Lønningsmaade for de tilsynshavende, end man hidtil har haft. Navnlig det, at de for en stor Del lønnes med Procenter af Overslagssummerne, har jo vakt megen Misnøje i dette Ting og er blevet krævet forandret atter og atter. Det var navnlig i Begyndelsen af 90-erne, at Finansudvalget gennem sin daværende Ordfører, det nuværende ærede Medlem for Æbeltoft (N. Neergaard), Aar efter Aar fremsatte og ved forskellige Forslag understregede dette Krav, og det førte da ogsaa til, at Indenrigsminister Ingerslev i Samlingen 1894—95 fremsatte et Lovforslag om dette Emne, som blev Genstand for en første Behandling her i Tinget, hvorunder det for øvrigt viste sig, at det Forslag, han havde fremsat, ikke fandtes ganske tilfredsstillende. Efter første Behandling blev det henvist til et Udvalg, men kom ikke længere den Gang. Heller ikke de følgende 3 Aar, da Forslaget fremsattes, dels af Ingerslev, dels af hans Efterfølger, Indenrigsminister Hørring, kom der noget ud af det. Jeg har nu taget Sagen op igen paa det Grundlag, der blev lagt den Gang, men med Hensyntagen til de Krav, som dels allerede forud vare rejste fra dette Tings Side, dels kom til Orde under den Forhandling, som det før nævnte Lovforslag her i Tinget var Genstand for. Jeg haaber derfor, at Tinget vil betragte Forslaget som en Imødekommen af dets Ønsker. Jeg skal hertil kun føje, at Forslaget i Hovedsagen gaar ud paa at opheve alle de nu bestaaende Bygningsinspektørposter, hvilket saa meget lettere kan lade sig gøre, som alle de nuværende Bygningsinspektører kun ere konstituerede netop med en Forandring af Forholdene for Øje. I Stedet for foreslaas det, saaledes som Indenrigsminister Ingerslev ogsaa havde gjort, at ansætte en fast lønnet Bygningsdirektør, men hans Stilling er dog efter dette Forslag en noget anden end efter det tidligere, thi efter dette Forslag er han kun til Bistand for Regeringen; der paahviler ikke Ministerierne efter Forslaget nogen Pligt til paa noget Punkt at benytte hans Hjælp, det er noget, der er ganske overladt til dem selv, om de ville